

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 370 din 16 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2–5
Decizia nr. 697 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016	6–8
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
13. — Hotărâre privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali în anul 2021	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 370

din 16 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Elena Cristea în Dosarul nr. 700/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.812D/2018.

2. La apelul nominal, se prezintă pentru comuna Frecăței, județul Brăila, domnul avocat Cristian Dumitru din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.866D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Viorel Luca în Dosarul nr. 630/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.884D/2019 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cornelia Elena Delimoț, Lucia Victoria Miștar, Cristina Cuda și de Ana Maria Udrea în Dosarul nr. 4.044/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 6D/2020 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de unitatea administrativ-teritorială Zau de Câmpie, județul Mureș, prin primar, în Dosarul nr. 1.593/102/2019 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă, în Dosarul nr. 1.866D/2019, personal, autorul excepției de neconstituționalitate, pentru partea comuna Bărgănanul, județul Brăila, domnul avocat Cristian Dumitru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar în Dosarul nr. 6D/2020, pentru partea Curtea de Conturi Mureș, doamna consilier juridic Andrea Fodor Nagy, cu delegație depusă la dosar, iar pentru unitatea administrativ-teritorială

Zau de Câmpie prin primar, domnul avocat Ovidiu Miheț din Baroul București, cu delegație de substituție a doamnei avocat Claudia-Jiana Oltean, depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.866D/2019, nr. 2.884D/2019 și nr. 6D/2020 la Dosarul nr. 1.812D/2019.

6. Atât părțile prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.866D/2019, nr. 2.884D/2019 și nr. 6D/2020 la Dosarul nr. 1.812D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului comunei Bărgănanul, domnul avocat Cristian Dumitru, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate au creat o diferență clară între cei care au studii superioare și cei care nu au studii superioare. Astfel, dispozițiile legale criticate împiedică funcționarii să parcurgă treptele administrative privind cariera prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. În acest context, se arată că personalul urmează tot felul de cursuri de perfecționare pentru a fi la zi cu legislația și problemele actuale.

8. Viceprimarul primește indemnizație, în timp ce funcționarii primesc salariu. Or, art. 417 din Codul administrativ se referă la salariu, prime și alte drepturi. Astfel, prevederile legale criticate golesc de conținut prevederile art. 417 din Codul administrativ, ducând la încălcarea principiului egalității în fața legii.

9. În continuare, președintele acordă cuvântul domnului Viorel Luca, parte în Dosarul nr. 1.866D/2019, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, invocând Hotărârile Guvernului nr. 937/2018 și nr. 935/2019 care prevăd posibilitatea acordării unui salariu minim brut pe țară în funcție de studiile superioare avute. Acesta mai arată că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 41 privind dreptul la muncă din Constituție.

10. Președintele acordă cuvântul reprezentantului unității administrativ-teritoriale Zau de Câmpie, domnul avocat Ovidiu Miheț care arată că prevederile legale criticate sunt neconstituționale prin raportare la dispozițiile art. 16 și art. 41 din Constituție. Acesta evocă aspecte legate de gestionarea fondurilor europene și de implicarea funcționarilor în programele cu finanțare europeană. Astfel, se arată că este vorba de o muncă suplimentară pe care, pe de o parte, legiuitorul dorește să o stimuleze, dar, pe de altă parte, limitează acordarea sporurilor aferente. Astfel, se ajunge în situația în care funcționarii sunt implicați în gestionarea programelor cu finanțare europeană, dar nu sunt remunerați pentru munca

prestată. Se mai menționează că jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie nu a avut în vedere aspectele pe care el le-a invocat.

11. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Curții de Conturi Mureș, doamna consilier juridic Andreea Fodor Nagy, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că scopul declarat al legii este eliminarea discrepanțelor prin echilibrarea sistemului de salarizare, iar dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea liberă a legiuitorului. Nu este vorba de vreo discriminare, remunerarea făcându-se în funcție de responsabilitate, importanța și specificul muncii prestate.

12. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, se arată că în motivarea excepției de neconstituționalitate s-au comparat texte legale diferite, ceea ce este inadmisibil prin prisma jurisprudenței instanței de contencios constituțional. Instanța de contencios constituțional a mai analizat în jurisprudența sa principiile care reies din dispozițiile legale criticate și nu există niciun motiv ca aceasta să își modifice jurisprudența. Faptul că legiuitorul stabilește un quantum maxim al salariului nu reprezintă o problemă de constituționalitate. Criteriile folosite de legiuitor sunt juste și, în consecință, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Președintele acordă cuvântul în replică domnului avocat Cristian Dumitru, care arată că este vorba de funcționarii publici care nu pot depăși indemnizația unui ales local, respectiv a viceprimarului. Nu este vorba de raportarea la vreo grilă de salarizare, ci, în mod concret, de raportarea la o indemnizație a unui ales local.

14. Președintele acordă cuvântul în replică domnului avocat Ovidiu Miheț care arată că excepția de neconstituționalitate îndeplinește criteriile de admisibilitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

15. Prin Încheierea din 20 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 700/113/2019, **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Elena Cristea într-o cauză având ca obiect un litigiu privind drepturi salariale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.812D/2019.

16. Prin Încheierea din 28 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 630/113/2019, **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Viorel Luca într-o cauză având ca obiect un litigiu privind drepturi salariale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.866D/2019.

17. Prin Încheierea din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.044/117/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017**

privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cornelia Elena Delimoț, Lucia Victoria Miștar, Cristina Cuda și de Ana Maria Udrea într-o cauză având ca obiect un litigiu privind drepturi salariale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.884D/2019.

18. Prin Încheierea din 6 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.593/102/2019, **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de U.A.T. Zau de Câmpie prin primar, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind drepturi salariale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 6D/2020.

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că plafonarea cuantumului brut al salariului de bază care nu poate depăși indemnizația viceprimarului comunei este discriminatorie. În condițiile în care viceprimarul comunei nu are studii superioare, coeficientul de ierarhizare al acestuia stabilit prin Legea-cadru nr. 153/2017 se înmulțește doar cu salariul minim brut pe țară garantat în plată pentru studii medii în valoare de 2.080 de lei. Din această perspectivă, un salariat cu studii superioare este clar dezavantajat.

20. De asemenea, în condițiile în care autorii excepției de neconstituționalitate au fost obligați prin dispoziție a primarului — act administrativ — să participe la implementarea unor proiecte finanțate prin fonduri europene nerambursabile, deși acesta din urmă avea posibilitatea de a angaja personal calificat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, este discriminatorie obligarea acestora la o muncă suplimentară fără să fie plătiți pentru aceasta. Se arată că aceste sarcini de serviciu erau suplimentare față de cele prevăzute în fișa postului.

21. În acest context, în Dosarul nr. 6D/2020 se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care există o diferență de tratament între funcționarii care participă la proiectele finanțate din fonduri externe nerambursabile și viceprimarii care participă la aceleași proiecte, diferențe care se manifestă prin plafonarea veniturilor salariale pentru prima categorie și acordarea în mod neîngrădit a acestora, către celei de-a doua categorii, respectiv a viceprimarilor.

22. **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea a Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

24. **Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Dispozițiile constituționale invocate instituie egalitatea în fața legii a cetățenilor, persoane fizice sau juridice care alcătuiesc populația stabilă a statului român, or, dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt discriminatorii în condițiile în care permit remunerarea diferită în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv cea a personalului din instituțiile și/sau autoritățile publice, pentru munca prestată în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, în condiții identice sau similare.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, precum și ale reprezentanților acestora, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins: „(4) *Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.*”

29. Autorii excepției de neconstituționalitate invocă prevederile art. 1 alin. (5) în componenta sa privind respectarea legii, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 41 privind dreptul la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu, precum și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se mai invocă art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, analizând prevederile art. 11 alin. (1), (3) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020, a amintit jurisprudența sa în materie, respectiv Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, în care a mai analizat dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 prin prisma unor critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă care deleagă competența legiuitorului de stabilire a salariului de bază al funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului

București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite, pentru stabilirea salariului lunar, reprezintă o excepție de la principiul legalității sistemului de salarizare. Opțiunea legiuitorului pentru adoptarea acestei soluții legislative este însă justificată prin invocarea în cuprinsul art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 a dispozițiilor art. 120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale. Curtea a mai arătat că marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci aceasta se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale. De asemenea, a observat că Legea-cadru nr. 153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criterii care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale.

31. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 16 din Constituție, prin prisma unei pretense discriminări salariale existente între funcționarii publici care își desfășoară raporturile de serviciu în aparatul propriu al diferitelor autorități ale administrației publice locale la nivel național, precum și între această categorie de personal bugetar și celelalte categorii de personal reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut, în esență, că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite, ceea ce permite în raport cu criteriile obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi. Pe de altă parte, Curtea a arătat că reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (limita minimă — salariul minim brut pe țară și limita maximă — indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean), este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de responsabilitatea, complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătit din fonduri publice.

32. Astfel, criticile formulate, prin care se afirmă că plafonarea cuantumului brut al salariului de bază nu poate depăși indemnizația viceprimarului comunei este discriminatorie, sunt neîntemeiate, întrucât dispozițiile legale criticate vin să dea expresie tocmai principiului autonomiei locale prevăzut de art. 120 din Constituție. Viceprimarii ocupă funcții de demnitate publică, iar opțiunea legiuitorului a fost aceea de a corela salariile funcționarilor din cadrul organelor administrației publice locale cu indemnizația funcției de viceprimar, ca o expresie a principiului constituțional menționat. În aceste condiții, poziția de funcționar public în cadrul organelor administrației publice locale ajunge să fie asumată prin acceptarea încheierii unui raport de serviciu ori a continuării raporturilor de muncă deja existente. Scopul legiuitorului a fost acela de a institui un sistem prin care să se asigure o anumită coerență și previzibilitate în ceea ce

privește cheltuielile cu personalul din cadrul autorităților publice locale, cu alte cuvinte, pentru a se asigura că aplicarea art. 120 din Constituție se va putea face în condiții de funcționabilitate optimă a autorităților menționate.

33. Coeficienții corespunzători indemnizațiilor pentru primari și viceprimari se regăsesc în anexa nr. IX lit. C — *Funcții de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale* la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Așadar, viceprimarii [aleși din rândul consilierilor locali — atât potrivit art. 57 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cât și potrivit art. 152 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ], ocupând funcții de demnitate publică, fiind aleși, se află într-o situație juridică diferită ce nu permite compararea celor două categorii aflate în discuție (demnitari locali și funcționari publici locali). Așadar natura funcției de ales local este diferită de cea a funcționarilor publici.

34. În ceea ce privește modul concret de calcul al salariilor funcționarilor publici din cadrul administrației publice locale, Curtea constată că acest aspect ține de modul de interpretare și aplicare a legii de către organele abilitate, respectiv de către instanțele judecătorești, excedând competenței Curții Constituționale.

35. În ceea ce privește susținerile potrivit cărora autorii au fost obligați să participe la implementarea unor proiecte finanțate prin fonduri europene nerambursabile, prin atribuirea unor sarcini suplimentare față de cele prevăzute în fișa postului, Curtea apreciază că acestea sunt chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

36. Referitor la critica potrivit căreia există o diferență de tratament între funcționarii care participă la proiectele finanțate din fonduri externe nerambursabile și viceprimarii care participă la aceleași proiecte, diferențe care se manifestă prin plafonarea veniturilor de natură salarială pentru prima categorie și

acordarea în mod neîngrădit a acestora, celei de-a doua categorii, în cotă de până la 25% , Curtea reține că aceasta nu poate fi reținută, întrucât funcționarii publici și aleșii locali (care fac parte din categoria aleșilor locali) se află într-o situație juridică diferită. Așadar, nu se poate vorbi despre încălcarea acestui principiu decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea și Decizia nr. 838 din 13 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 22 martie 2019, paragraful 25). În cazul de față, opțiunea legiuitorului a avut în vedere un criteriu obiectiv menit să limiteze cheltuielile cu personalul angajat din cadrul administrației publice locale.

37. Pentru toate aceste motive, Curtea constată că nu se încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 11, ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 41, și nici cele convenționale invocate.

38. În ceea ce privește art. 21 din Constituție, Curtea reține că acesta nu are incidență în cauză. Dispozițiile legale criticate nu se referă la exercitarea dreptului de acces la o instanță judecătorească, ci la alte aspecte care nu au legătură cu menționatul articol.

39. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Cristea în Dosarul nr. 700/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Viorel Luca în Dosarul nr. 630/113/2019 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Cornelia Elena Delimoț, Lucia Victoria Miștar, Cristina Culda și de Ana Maria Udrea în Dosarul nr. 4.044/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și de unitatea administrativ-teritorială Zau de Câmpie, prin primar, în Dosarul nr. 1.593/102/2019 al Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 697

din 6 octombrie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție —
Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016. Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Societe Generale — S.A. din București în Dosarul nr. 35.918/3/2015 (număr în format vechi 3.175/2016) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 641D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc autoarea excepției și partea Adrian Țigănescu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, Președintele acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu adaugă la lege, ci explică efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 35.918/3/2015 (număr în format vechi 3.175/2016), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016**. Excepția a fost ridicată de BRD Groupe Societe Generale — S.A. din București într-o cauză ce privește suspendarea unui contract individual de muncă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016 dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Codul muncii și art. 1.083 din Codul civil din 1864, în temeiul dispozițiilor art. 519—521 din Codul de procedură civilă, contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 15 alin. (2), art. 61 alin. (1), art. 126 alin. (3), art. 142 alin. (1) și art. 147 alin. (1) și (4). În acest sens, amintește că, prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituționale dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza I din Codul muncii. Dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale permiteau angajatorului să dispună suspendarea contractului individual de muncă în cazul în care acesta formula o plângere penală împotriva angajatului respectiv. Nici în considerentele deciziei și nici în dispozitivul acesteia Curtea Constituțională nu s-a pronunțat cu privire la alte efecte pe care le-ar putea produce această decizie, în afara celor care se impun în conformitate cu prevederile Constituției în cazul în care un text de lege este invalidat. Or, potrivit celor decise prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016 de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept „ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, dispozițiile art. 52 alin. (1) pct. b) teza întâi din Codul muncii nu își mai produc efectul și dau naștere unui drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită salariaților, pe durata suspendării, în cauzele nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

6. Prin aceeași decizie, instanța supremă a stabilit că dreptul la despăgubire nu se va întemeia pe dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii, pentru că dispar premisele sale după publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, fiind aplicabile, în schimb, normele generale care stabilesc regimul răspunderii contractuale. În cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, această materie era reglementată de art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, respectiv de art. 1.082 din Codul civil din 1864. Astfel, dreptul de despăgubire al salariatului s-a întemeiat pe o veritabilă sancțiune a nulității deciziei de suspendare legiferată de instanța supremă, cu încălcarea competențelor legiuitorului.

7. În acest mod, instanța supremă a încălcat prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în ceea ce privește previzibilitatea legii, întrucât, la momentul suspendării contractului individual de muncă, angajatorul avea dreptul legal de a dispune această suspendare. Norma juridică în temeiul căreia acesta a acționat se bucura de prezumția de constituționalitate. În acest fel, conduita adoptată de angajator nu poate fi sancționată prin faptul că, ulterior, Curtea Constituțională a declarat acel temei ca fiind neconstituțional. Dacă ar fi admis raționamentul Înaltei Curți

de Casație și Justiție că decizia Curții Constituționale a dus la reactivarea contractului de muncă, acordarea unui drept de despăgubire pentru toată perioada în care contractul a fost în mod legal suspendat ar avea un caracter profund retroactiv.

8. Mai mult, decizia instanței supreme contravine și principiului securității raporturilor juridice. Astfel, conform prevederilor art. 268 alin. (1) din Codul muncii, precum și celor ale art. 211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, cei care se consideră nemulțumiți de măsurile care au fost luate de angajatori au dreptul de a ataca măsura dispusă în termen de 30 de zile, respectiv de 45 de zile calendaristice. Or, prin aplicarea Deciziei nr. 19 din 13 iunie 2016 se realizează o veritabilă repunere în termen pentru angajat care poate solicita acordarea de despăgubiri chiar și prin intermediul unor acțiuni care au fost introduse după trecerea acestui termen. Așadar, se ajunge la reanalizarea unei situații juridice definitiv consolidate. Un asemenea efect nu poate fi acceptat, deoarece s-ar aduce o gravă atingere securității raporturilor juridice: orice raport juridic sau situație juridică petrecută anterior constatării neconstituționalității temeiului de drept care a stat la baza aceluia raport ar putea fi reinterpretată, iar efectele sale modificate; or, o asemenea consecință nu poate fi acceptată, conducând la existența unei incertitudini perpetue cu privire la raporturile juridice trecute. Ținând seama de acest principiu, legiuitorul constituant a reglementat expres că efectele deciziilor Curții Constituționale nu se pot produce decât pentru viitor.

9. În plus, autoarea excepției amintește că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (3) și în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate a acestora.

10. În consecință, autoarea excepției consideră că, plecând de la desconsiderarea efectelor deciziilor Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a erijat în legiuitor și prin intermediul Deciziei nr. 19 din 13 iunie 2016 a oferit art. 253 alin. (1) din Codul muncii și art. 1.083 din Codul civil din 1864 o interpretare care nu respectă normele și principiile constituționale, deoarece a instituit o formă de răspundere juridică a angajatorului fără a avea niciun temei legal pentru aceasta și a depășit limitele în care Parlamentul ar fi putut legifera, instituind în mod retroactiv un drept la despăgubire.

11. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că, în măsura în care obiectul cererii de chemare în judecată este reprezentat de contestația împotriva deciziei de suspendare a contractului de muncă și pe parcursul judecării este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, decizia de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, iar contestatorul își completează contestația cu un nou motiv de nulitate decurgând din neconstituționalitatea textului legal ce a stat la baza deciziei de suspendare, instanța, dacă va dispune nulitatea deciziei de suspendare, va putea admite și capătul de cerere promovat de contestator având ca obiect plata despăgubirilor echivalente cu remunerația convenită salariatului pe durata suspendării contractului său de muncă.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.010 din 15 decembrie 2016. Textul de lege criticat are următorul conținut: *„Angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.”*

16. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, alături de interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Codul muncii, autoarea acesteia critică și interpretarea dispozițiilor art. 1.083 din Codul civil din 1864 și a celor ale art. 519—521 din Codul de procedură civilă. Prin Încheierea din 29 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 35.918/3/2015 (număr format vechi 3.175/2015), Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a respins în întregime solicitarea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate. Autoarea excepției a formulat recurs împotriva acestei încheieri, care a fost admis de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 2.015 din 14 decembrie 2017, cu trimitere spre rejudecare, însă susținerile recurente au vizat doar dispozițiile art. 253 alin. (1) din Codul muncii. Prin urmare, judecând după casare cauza, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională doar cu privire la acest text de lege.

17. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea excepției invocă încălcarea următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la separația puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului, art. 126 alin. (3) privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale și art. 147 alin. (1) și (4) referitor la deciziile Curții Constituționale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată în cadrul unei acțiuni prin care un salariat al BRD Groupe Societe Generale — S.A. a solicitat reîncadrarea în locul de muncă, contractul individual de muncă al acestuia fiind suspendat în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, potrivit căruia *„Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa*

angajatorului în următoarele situații: [...] b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului. [...]”. Deși suspendarea contractului individual de muncă a fost dispusă prin Decizia angajatorului nr. 1.634 din 21 decembrie 2012, salariatul a formulat acțiunea în justiție **ulterior pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003, reținându-se că „suspendarea contractului individual de muncă ca efect al formulării unei plângeri penale de către angajator împotriva salariatului nu întrunește condiția caracterului proporțional, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins.” Temeiurile de drept invocate de salariat s-au raportat la art. 253 și următoarele din Codul muncii, respectiv la art. 14 și art. 15 din Codul civil și s-au referit, în esență, la reaua-credință și atitudinea abuzivă a angajatorului. Instanța de fond, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a pronunțat Sentința civilă nr. 3.616 din data de 6 aprilie 2016 în care a respins susținerile reclamantului raportat la temeiurile de drept invocate de acesta, dar a dat eficiență efectelor deciziei Curții Constituționale antereferte. Ulterior, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe data de 15 decembrie 2015. În cadrul apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 3.616 din 6 aprilie 2016, angajatorul BRD Groupe Societe Generale — S.A. a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate.

19. Curtea mai reține că, prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a avut a se pronunța asupra problemei dacă „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii), în raport cu efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, stabilirea răspunderii patrimoniale a angajatorului (în sensul textului, acordarea unei despăgubiri egale cu salariul și celelalte drepturi) trebuie instituită de la data deciziei de suspendare a raporturilor

de muncă, dată la care decizia Curții Constituționale nu era publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

20. Curtea observă că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut loc în cadrul unei acțiuni referitoare la suspendarea contractului de muncă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 formulată anterior pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial intervenind ulterior, până la data pronunțării sentinței instanței de fond, prin urmare, în cadrul unui proces pendinte.

21. Prin urmare, Curtea apreciază că ipoteza din acțiunea în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate este diferită de cea din speța în cadrul căreia s-a formulat sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, în prima situație acțiunea a fost formulată ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, în timp ce, în a doua situație, a fost vorba de un proces pendinte.

22. Dispoziitivul Deciziei nr. 19 din 13 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept precizează: „Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, dispozițiile art. 52 alin. (1) pct. b) teza întâi din Codul muncii nu își mai produc efectul și dau naștere unui drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită salariaților, pe durata suspendării, **în cauzele nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial al României, Partea I.**”

23. Așa fiind, Curtea constată că cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia mai sus amintită nu sunt incidente în cauza în care s-a formulat excepția de neconstituționalitate, astfel că, în temeiul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea Constituțională nu poate decide decât „*asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei*”, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 19 din 13 iunie 2016, excepție ridicată de BRD — Groupe Societe Generale — S.A. din București în Dosarul nr. 35.918/3/2015 (număr în format vechi 3.175/2016) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali în anul 2021

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (7), ale art. 10 alin. (2), ale art. 13 lit. b) și f), precum și ale art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 36 alin. (1) lit. h), ale art. 51 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 17 decembrie 2020, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — (1) Toți membrii Camerei Consultanților Fiscali au obligația de plată a cotizațiilor fixe.

(2) Pentru anul 2021 se stabilesc următoarele cotizații fixe:

A. în cazul persoanelor fizice și persoanelor juridice care sunt membri ai Camerei Consultanților Fiscali la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri:

- 410 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali activi;
- 170 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali inactivi;
- 250 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali asistenți;
- 350 lei — pentru persoanele juridice;

B. în cazul persoanelor fizice și persoanelor juridice care devin membri ai Camerei Consultanților Fiscali în anul 2021:

- 1.410 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali activi;
- 1.170 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali inactivi;
- 750 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali asistenți;

— 2.350 lei — pentru persoanele juridice;

C. în cazul consultanților fiscali asistenți care, după promovarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal, devin consultanți fiscali în anul 2021:

- 910 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali activi;
- 670 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali inactivi.

(3) Cotizațiile fixe sunt anuale și se datorează integral, fără fracționare în funcție de momentul din an în care s-a dobândit sau s-a pierdut calitatea de membru.

Art. 2. — Membrii activi ai Camerei Consultanților Fiscali care desfășoară activitate de consultanță fiscală au și obligația de plată a cotizațiilor variabile. Cotizațiile variabile datorate în anul 2021 se calculează prin aplicarea unei cote procentuale asupra întregii valori a veniturilor obținute din activitatea de consultanță fiscală în anul 2020 sau a valorii acestor venituri diminuate cu sumele cedate subcontractorilor și colaboratorilor consultanți fiscali, dacă este cazul (bază de calcul). Cotele procentuale aplicabile pentru determinarea cotizațiilor variabile aferente activității desfășurate în anul 2020 și datorate în anul 2021 sunt următoarele:

1. pentru persoane fizice: o cotă de 0,4%;

2. pentru persoane juridice:

a) la veniturile realizate de până la 100.000 euro inclusiv, o cotă de 0,4%;

b) la veniturile realizate între 100.001 euro și 1.000.000 euro inclusiv, o cotă de 0,75%;

c) la veniturile realizate de peste 1.000.000 euro, o cotă de 1%.

Art. 3. — (1) Membrii activi ai Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — au obligația să depună la Camera Consultanților Fiscali, până la data de 15 martie 2021, declarația privind activitatea desfășurată în anul 2020, conform anexelor nr. 1 și 2.

(2) Consultanții fiscali — persoane fizice active — care nu au desfășurat activitate de consultanță fiscală în nume propriu, ci doar în numele sau în contul unei persoane juridice, ori care nu au desfășurat deloc activitate de consultanță fiscală depun până la termenul prevăzut la alin. (1) declarația din anexa nr. 1, în care completează la pct. B.2, la pct. B.2.2 și la pct. B.3 valoarea „0”. Necompletarea acestor câmpuri se asimilează cu nedepunerea declarației.

(3) Societățile de consultanță fiscală care nu au desfășurat activitate de consultanță fiscală depun până la termenul prevăzut la alin. (1) declarația din anexa nr. 2, în care completează valoarea „0” la pct. B.2, la pct. B.2.2 și la pct. B.3. Necompletarea acestor câmpuri se asimilează cu nedepunerea declarației.

(4) În cazul declarării incorecte a veniturilor se depune o declarație rectificativă, conform anexei nr. 3. În situația în care din declarația rectificativă rezultă o bază de calcul mai mică față de cea declarată inițial, diferența de cotizație variabilă se va restitui sau va fi compensată cu obligațiile ulterioare. În situația în care din declarația rectificativă rezultă o bază de calcul mai mare față de cea declarată inițial, diferența de cotizație variabilă se va calcula prin scăderea cotizației variabile declarate inițial din cotizația variabilă declarată la rectificare conform anexei nr. 3.

Art. 4. — (1) Termenul de scadență a cotizațiilor fixe aferente anului 2021 și a cotizațiilor variabile aferente activității din anul 2020 și datorate în anul 2021 este 15 iunie 2021.

(2) În cazul neplătii cotizației fixe sau a cotizației variabile până la termenul de scadență prevăzut la alin. (1) cotizația fixă și/sau variabilă datorată și neachitată se majorează de drept cu 10%.

(3) Stingerea obligațiilor de plată reprezentând cotizație fixă și variabilă se realizează în ordinea vechimii scadenței acestora, mai întâi cotizația fixă și ulterior cotizația variabilă.

(4) Cotizația variabilă pentru consultanții fiscali activi — persoane fizice — se calculează de la momentul obținerii de venituri aferente activității de consultanță fiscală ulterior înregistrării la Camera Consultanților Fiscali.

(5) Cotizația variabilă pentru societățile de consultanță fiscală se calculează începând de la momentul obținerii de venituri aferente activității de consultanță fiscală, ulterior autorizării de către Biroul permanent al Camerei Consultanților Fiscali.

Art. 5. — (1) În contextul pandemiei de COVID-19, pentru plata integrală anticipată a cotizației fixe până la data de 15 martie 2021 inclusiv se acordă o bonificație de 15% din cuantumul cotizației fixe stabilite la art. 1 alin. (2) lit. A.

(2) În contextul pandemiei de COVID-19, pentru plata integrală anticipată a cotizației variabile până la data de 15 martie 2021 inclusiv se acordă o bonificație de 15% din cuantumul cotizației variabile declarate, cu condiția depunerii declarației privind activitatea desfășurată în anul 2020, până la data de 15 martie 2021 inclusiv.

Art. 6. — În situația în care membrii Camerei Consultanților Fiscali își schimbă starea de membru activ sau inactiv în cursul anului, cotizația anuală datorată de aceștia va fi calculată proporțional, conform perioadelor aferente fiecărei stări.

Art. 7. — (1) Dreptul de desfășurare a activității de consultanță fiscală se acordă anual sub forma unei vize de liberă practică.

(2) Viza anuală de liberă practică se acordă numai membrilor activi — persoane fizice și persoane juridice — care și-au îndeplinit următoarele obligații față de Camera Consultanților Fiscali:

a) au depus toate declarațiile de activitate cu termen de depunere până în anul 2020 inclusiv;

b) nu înregistrează obligații de plată restante (obligații cu termen de scadență până în anul 2020 inclusiv);

c) nu înregistrează restante la orele de pregătire profesională stabilite în obligația acestora, conform normelor legale emise de Camera Consultanților Fiscali, până în anul 2020 inclusiv — în cazul persoanelor fizice.

(3) În cazul îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute la alin. (2) până la data de 15 martie 2021 inclusiv, viza anuală se acordă pentru perioada 16 martie 2021—15 martie 2022.

(4) În situația îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute la alin. (2) la o dată ulterioară datei de 15 martie 2021, respectiv în perioada 16 martie 2021—15 martie 2022, dreptul de desfășurare a activității sub formă de viză de liberă practică se acordă, din oficiu sau la cerere, după cum urmează:

a) dacă condițiile sunt îndeplinite cumulativ și/sau cererea este depusă în perioada 1—15 a lunii curente, începând cu data de 1 a lunii următoare până la data de 15 martie 2022;

b) dacă condițiile sunt îndeplinite cumulativ și/sau cererea este depusă în perioada 16—30/31 a lunii curente, începând cu data de 15 a lunii următoare până la data de 15 martie 2022.

(5) Viza anuală de liberă practică acordată membrilor persoane fizice este sub formă de card de membru activ.

(6) Lista membrilor activi ai Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — care au dreptul de desfășurare a activității de consultanță fiscală (dețin viza anuală de liberă practică) și perioada de valabilitate se publică și se actualizează permanent pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali.

(7) Lista membrilor activi ai Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — care nu au dreptul de desfășurare a activității de consultanță fiscală în anul 2021 se publică și se actualizează permanent pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali.

(8) Desfășurarea activității de consultanță fiscală de către membrii Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — care nu au obținut viza anuală reprezintă abatere disciplinară și se sancționează potrivit Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Membrii care au îndeplinit la zi toate obligațiile față de Camera Consultanților Fiscali și se înregistrează în secțiunea membrilor inactivi primesc un card care atestă această calitate pentru toată perioada de inactivitate. Consultanții fiscali membri inactivi au obligația de plată a cotizațiilor fixe anuale, obligația de a efectua orele de pregătire profesională obligatorie și toate celelalte obligații ale membrilor inactivi, așa cum sunt prevăzute de normele legale.

(10) Camera Consultanților Fiscali asigură emiterea electronică a cardurilor anuale, care echivalează cu acordarea vizei anuale de liberă practică pentru membri care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentele norme, și transmiterea acestora în format .pdf fiecărui membru, concomitent cu publicarea listei prevăzute la alin. (6). La cererea membrilor, cardurile se imprimă și pot fi ridicate de la sediul Camerei Consultanților Fiscali de către titulari/reprezențați sau se transmit de către Camera Consultanților Fiscali prin servicii poștale sau curierat. Aceste prevederi se aplică și pentru eliberarea vizelor anuale societăților de consultanță fiscală.

Art. 8. — (1) Plata sumelor datorate reprezentând cotizații fixe și variabile se poate face în contul Camerei Consultanților Fiscali (C.I.F. 18677087) deschis la Banca Transilvania, Sucursala Lipscani — IBAN RO36BTRL04101202D58602XX, sau în contul deschis la Banca Comercială Română, Sucursala Sector 4 — IBAN RO91RNCB0075119726870001, precum și în numerar sau cu cardul la sediul Camerei Consultanților Fiscali din municipiul București, str. Alexandru Constantinescu nr. 61, sectorul 1.

(2) Sumele reprezentând cotizații variabile calculate potrivit prevederilor art. 2 se rotunjesc la leu, prin majorare pentru fracțiunile egale ori mai mari de 50 de bani sau prin reducere pentru fracțiunile mai mici de 50 de bani. Bonificațiile calculate potrivit prevederilor art. 5 se rotunjesc la leu, prin majorare pentru fracțiunile egale ori mai mari de 50 de bani sau prin reducere pentru fracțiunile mai mici de 50 de bani.

Art. 9. — (1) Declarațiile prevăzute la art. 3 se descarcă și se depun online pe site-ul www.ccfiscali.ro.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care depunerea online a declarațiilor nu poate fi realizată din motive tehnice generate de site-ul CCF, acestea se pot comunica prin e-mail la adresa: viza@ccfiscali.ro, la sediul Camerei Consultanților Fiscali din municipiul București, str. Alexandru Constantinescu nr. 61, sectorul 1, sau prin servicii poștale cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Art. 10. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri prin depășirea termenului de scadență a cotizațiilor cu mai mult de 12 luni reprezintă o condiție de pierdere a calității de membru al Camerei Consultanților Fiscali prin aplicarea prevederilor art. 19 pct. 1 lit. c) și pct. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Desfășurarea activității de consultanță fiscală de către consultanții fiscali înregistrați ca inactivi reprezintă infracțiune conform art. 25 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, și se pedepsește conform legii penale.

Art. 11. — Deciziile de aplicare a măsurilor prevăzute în prezenta hotărâre pot fi contestate conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Direcția de servicii pentru membri și Direcția de servicii interne vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 13. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 14. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 13.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

DECLARAȚIE

cu privire la veniturile realizate de consultanții fiscali din activitatea de consultanță fiscală în anul

A

1. Date de identificare:

1.1 Numele și prenumele.....
posesor al carnetului profesional nr...../an.....

1.2 Domiciliul:

Localitatea, județul/sectorul

2. Forma de exercitare a profesiei:

 Persoană fizică independentă, cod de înregistrare fiscală....., punct de lucru..... Angajat (se completează denumirea angajatorului și codul unic de înregistrare)..... Administrator (se completează denumirea societății și codul unic de înregistrare)..... Altă formă

3. În anul am efectuat:

3.1. expertize extrajudiciare :
(se va specifica, pentru fiecare expertiză în parte, beneficiarul)3.2. expertize judiciare:
(se vor specifica, pentru fiecare expertiză în parte, numărul dosarului, organul de cercetare penală, instanța, specificându-se „încheiată” sau „în curs de finalizare”)

3.3. Certificări declarații:

Denumirea declarațiilor fiscale certificate, număr beneficiari:

.....
.....
.....

4. Membru al următoarelor organizații profesionale/anul:

-
-
-
-

B

1. Venituri totale realizate în anul

Total

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei, din care:

(se vor înscrie veniturile totale obținute din activitatea/activitățile independentă/independente)

2. Venituri din activitatea de consultanță fiscală realizate în anul.....***:

Total

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei,

2.1. din care sume cedate subcontractorilor și colaboratorilor consultanți fiscali:

Total

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei,

2.2. Cuantumul veniturilor la care se face aplicarea cotei procentuale pentru calcularea cotizației variabile (diferența dintre suma prevăzută la punctul B2 și cea prevăzută la punctul B2.1)***:

Total

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei,

3. Cotizația variabilă datorată Camerei Consultanților Fiscali***:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei

(asupra întregii sume declarate la punctul B2.2 se va aplica doar cota procentuală aferentă categoriei de venituri la care aceasta se încadrează)

C

Asigurare

-număr poliță/polițe valabilă/valabile pentru anul încheiat.....
-denumirea asiguratorului.....

*** Consultanții fiscali care nu au desfășurat activitate de consultanță fiscală în nume propriu, ci doar în numele sau în contul unei persoane juridice, ori nu au desfășurat deloc activitate de consultanță fiscală, completează la punctul B.2., la punctul B.2.2 și la punctul B.3. valoarea „0”. Necompletarea acestor câmpuri se asimilează cu nedepunerea declarației.

Data depunerii <table border="1" style="width: 100%;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table> Z Z L L A A A A											Operator
ATENȚIE - Se completează doar de către angajatul CCF											

Semnătura și parafa
.....

DECLARAȚIE

cu privire la veniturile realizate de societățile de consultanță fiscală din activitatea de consultanță fiscală în anul

A

1. Date de identificare:

1.1. Denumirea societății de consultanță fiscală....., autorizație nr./data....., reprezentată prin administrator/administratori (nume, prenume)....., carnet profesional nr./data.....

1.2. Sediul social, localitatea, județul/sectorul.....

1.3. Cod unic de înregistrare |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|, nr. de înregistrare în registrul comerțului J |_|_|_|/|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

2. Asociați, acționari (nume și prenume)

-
-
-

3. Filiale, sucursale, agenții, puncte de lucru:

Adresa	Forma de organizare
.....
.....

4. Membru al următoarelor organizații profesionale:

-
-
-
-

5. Consultanți fiscali care efectuează consultanță fiscală în numele societății:

Numele și prenumele	Carnetul profesional Nr./An	Calitatea (administrator, angajat etc.)
---------------------	--------------------------------	---

.....	/
.....	/
.....	/

6. În anul am efectuat expertize extrajudiciare:

.....
.....
(se va specifica, pentru fiecare expertiză în parte, beneficiarul)

7. Certificări declarații

Denumirea declarațiilor fiscale certificate, număr beneficiari:

.....
.....

3. Cotizația variabilă rectificată declarată:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei

(asupra întregii sume declarate la punctul B2.2 se va aplica doar cota procentuală aferentă categoriei de venituri la care aceasta se încadrează)

4. Cotizația variabilă inițială declarată prin Declarația nr. din data

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei

5. Diferența de cotizație variabilă datorată Camerei Consultanților Fiscali (diferența dintre suma prevăzută la punctul B3 și cea prevăzută la punctul B4):

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 lei

În situația în care diferența de cotizație variabilă rezultată este negativă:

- Solicit restituirea acestei sume în contul
- Solicit compensarea acestei sume cu obligații viitoare față de Camera Consultanților Fiscali.

Data depunerii

Operator

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Z Z L L A A A A

Semnătura și parafa

.....

ATENȚIE - Se completează doar de către angajatul CCF

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 319160